

Nr 687

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 56, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 566 i Första kammaren)

Allmän enighet råder om att den tekniska och ekonomiska utvecklingen motiverar införandet av en avskrivningsrätt för täckdikningar och skogsvägar. Vad angår skogsvägarna erinras om att dessa numera i stor omfattning ersätter de anläggningar som tidigare anlades för flottningen och vilka var föremål för avskrivning.

Antydda förhållanden har lett till den utvecklingen i beskattningsnämndernas praxis, att avdrag medgivits med visst belopp per löpmeter nyanlagd skogsväg. Denna praxis har icke ansetts vara i överensstämmelse med kommunalskattelagens ordalydelse, och skattelagssakkunniga fick därför i uppdrag att framlägga ett förslag till avdragsrätt, vilket nu upptagits i proposition nr 56.

I jämförelse med den metod som hittills tillämpats, nämligen att medgiva avdrag med 8 kronor per löpmeter för det beskattningsår utgiften avsett, kan förslaget, som begränsar avskrivningsunderlaget till 1/3 av kostnaden, sägas utgöra en försämring. Fördelningen i tiden på 10 år av allenast 1/3 av anläggningskostnaden ger ett mindre avdrag även i det fall, att tredjedelen motsvarar de åtta kronorna. Det bör vidare uppmärksammas, att då statsbidrag utgått för anläggande av skogsväg, 8-kronorsavdraget tillämpats oavkortat, varför förslaget även i detta hänseende ger ett sämre resultat.

Vi vill i sammanhanget framhålla, att den speciella verksamhet som skogsbruket utgör ger anläggandet av skogsvägarna en annan ekonomisk karaktär än vad som regelmässigt förstås med grundförbättring. Det värdehöjande momentet saknas väsentligen då fråga är om skogsvägar. Anläggandet av skogsvägar är i särskild grad förknippat med själva produktionen och äger ofta i och för sig icke något värde. De skäl som åberopats för en begränsning av avskrivningsunderlaget är därför mindre för skogsvägarnas del än då fråga är om annan grundförbättring. Detta har också framhållits av de med skogsbruket förtrogna remissinstanserna, som ansett att anläggningskostnaden till större delen bör inräknas i avskrivningsunderlaget. Detta behövs även för att inte åstadkomma ett avskrivningssystem, som i ekonomiskt hänseende ger sämre resultat än det hittills tillämpade. Vi föreslår, att avskrivningsunderlaget bestämmes åtminstone till 2/3.

Till skillnad från de sakkunnigas förslag innebär propositionen, att övergångsbestämmelserna begränsas att avse allenast två år, nämligen beskattningsåren 1960 och 1961. I och för sig hade det varit önskvärt med en mjukare övergång. Med hänsyn till de i propositionen åberopade administrativa förhållandena är vi emellertid beredda att godtaga den föreslagna övergångstiden. Däremot finner vi begränsningen av avskrivningsunderlaget för de två beskattningsåren vara för snäv.

Enligt vår mening måste den minskning av kommunalskatteunderlaget, som departementschefen i detta sammanhang ansett sig böra beakta, bli relativt sett väsentligt mindre än i propositionen förmodas. Ersättningsanskaffningsprincipens slopande innebär i och för sig en höjning av skatteunderlaget, vilken under övergångstiden torde överstiga minskningen genom avskrivningsrätten. Därest regeringsrättens utslag icke brutit praxis i fråga om skogsvägarna, skulle en minskning av kommunalskatteunderlaget skett på sätt tidigare varit fallet. Vid oförändrad lagstiftning och praxis skulle underlaget alltid ha minskats mer än vad som blir följderna av förslaget, även om de två nämnda beskattningsårens avskrivningsunderlag helt medräknas. Vi anser oss därför med skäligt beaktande av kommunernas intressen böra föreslå, att någon reduktion av avskrivningsunderlaget för beskattningsåren 1960 och 1961 icke sker i vidare mån än som följer av huvudregeln.

Åberopande det anförda hemställer vi,

1) att riksdagen måtte antaga det vid propositionen nr 56 fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen med de ändringar, att dels avskrivningsunderlaget för skogsvägar bestämmes till två tredjedelar av anläggningskostnaden, dels avskrivning för beskattningsåren 1960 och 1961 medgives i förhållande till de totala kostnaderna för täckdiktningssanläggningar och två tredjedelar av kostnaderna för skogsvägar;

2) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig ändring i författningstexten.

Stockholm den 13 mars 1962

Eric Nilsson
i Svalöv

Carl Östlund

Rolf Eliasson

Bo Turesson

Hans Wachtmeister

Einar Hæggbloom

Tage Magnusson

Lennart Stiernstedt

Jöns Nilsson

i Borås

i Bästeskille

T. G. v. Seth

F.-A. Hamilton